

اثر رقابت علف هرز چاودار بر شاخص های رشد، عملکرد و اجزای عملکرد گندم

- محمد علی باغستانی میبدی، عضو هیات علمی بخش تحقیقات علف‌های هرز، موسسه تحقیقات آفات و بیماریهای گیاهی
- غلام عباس اکبری، عضو هیات علمی مجتمع آموزشی ابوریحان - دانشگاه تهران
- علیرضا عطری عضو هیات علمی بخش تحقیقات علف‌های هرز، موسسه تحقیقات آفات و بیماریهای گیاهی
- مسعود مختاری، کارشناس ارشد زراعت

تاریخ دریافت: مرداد ماه ۱۳۸۲ تاریخ پذیرش: اسفند ماه ۱۳۸۲

چکیده

به منظور ارزیابی اثرات رقابتی علف هرز چاودار بر شاخصهای رشد، عملکرد و اجزای آن در گندم، آزمایشی به صورت فاکتوریل در قالب طرح بلوکهای کامل تصادفی در منطقه ورامین در سال زراعی ۸۰-۱۳۷۹ انجام شد. فاکتورهای آزمایشی شامل تراکم گندم در ۴ سطح ۳۵۰، ۴۵۰، ۵۵۰ و ۶۵۰ و تراکم چاودار در ۵ سطح ۰، ۱۰، ۳۰، ۵۰ و ۷۰ بوته در متر مربع بود. به منظور تجزیه رشد گندم، از شروع مرحله پنجه زنی تا آخر فصل رشد نمونه برداری انجام شد. نتایج حاصل از این آزمایش نشان داد که افزایش تراکم چاودار باعث کاهش هر یک از فاکتورهای وزن خشک، شاخص سطح برگ و سرعت رشد گندم میگردد. همچنین با افزایش تراکم چاودار در هر یک از سطوح تراکم گندم، عملکرد دانه و تعداد خوشه گندم در متر مربع به طور خطی و معنی داری کاهش یافت. از تراکم ۴۵۰ بوته گندم به بعد، با افزایش تراکم چاودار، عملکرد بیولوژیک گندم بصورت خطی کاهش یافت. افزایش تراکم چاودار تاثیر معنی داری روی تعداد دانه در خوشه و وزن هزار دانه گندم نداشت. با توجه به میزان عملکرد محصول، در شرایط آلودگی گندم به چاودار، تراکم ۴۵۰ بوته گندم در متر مربع توانست قسمتی از خسارت چاودار را جبران نماید. کلمات کلیدی: گندم، چاودار، شاخصهای رشد، رقابت، عملکرد، اجزای عملکرد

Pajouhesh & Sazandegi No:61 pp: 2-11

Competitive effects of rye (*Secale cereale* L.) on growth indices, yield and yield components of wheat

By: M.A.Baghestani Meybodi¹; Akbari.G².; Atri, A¹; and Mokhtari M¹.

1) Weed Research Dept., Plant Pests and Diseases Research Institute, Tehran, Iran.

2) Abourayhan Campus, Tehran University, Tehran, Iran.

In order to evaluate effect of rye competition on wheat, an experiment was conducted in Varamin Agricultural Research Center in 2000-2001. The experimental design was complete randomized block in factorial arrangement with three replications. The treatments included wheat density at four densities (350, 450, 550 and 650 plant/m²), and rye density at five levels (0, 10, 30, 50, and 70 plant/m²). In order to analyze wheat growth, samples was taken from tillering to harvest stages. Leaf area index (LAI), total dry matter accumulation (TDM), and crop growth rate (CGR) of wheat were affected by rye densities. Grain yield of wheat and number of spike per square meter were significantly decreased by increasing rye density. The biological yield of wheat was linearly affected by rye densities at plant density of wheat more than 450 plant/m². In the wheat fields infested by rye, wheat plant density of 450 plant/m² can be recommended, due to reduce of wheat yield is a good density for reducing rye damage in wheat.

Key Words: Rye, Wheat, Competition, Growth analysis, Components yield, Yield

در عمق کانوبی، زاویه برگها و همچنین خصوصیات مورفولوژیکی مانند ارتفاع، تعداد پنجه یا شاخه های جانبی و غیره بستگی دارد تعیین کننده قابلیت رقابت گونه ها برای بهره گیری مطلوبتر از نور می باشد (۱۶). در بین عوامل اشاره شده در بالا دو فاکتور شاخص سطح برگ و وزن خشک گیاه از مهمترین عواملی هستند که در تعیین شاخصهای رشدی گیاه مؤثر می باشند. رشد و شاخص های آن خود تحت تاثیر عوامل مختلفی نظیر گونه گیاهی، تراکم و آرایش کشت، شرایط محیطی و از همه مهمتر شرایط رقابتی قرار می گیرند (۱۶، ۲۲، ۲۸، ۳۱ و ...). رشد و شاخص های آن به طور غیر مستقیم تحت تاثیر رقابت میباشد. زیرا همانطور که در بالا اشاره شد این پدیده روی سطح برگ و بیوماس گیاه شدیداً تاثیر می گذارد. به عنوان مثال Cudney و همکاران، شاخص سطح برگ را مهمترین عامل قابلیت رشدی گیاه معرفی کرده و نشان دادند که افزایش تراکم یولاف وحشی سبب کاهش شاخص سطح برگ گندم و افزایش سطح برگ یولاف وحشی (*Avena fatua*) شده و نهایتاً سبب کاهش رشد گیاه زراعی گندم می شود (۱۴). Tanji و Rimdahi (۳۱) در بررسی توان رقابتی گندم در برابر چیچم (*Lolium rigidum*) و جغجغک (*Vaccaria hispanica*)، پس از آنالیز تک بوته ها نشان دادند که گندم دارای سطح برگ، وزن خشک ریشه و اندام هوایی و سرعت رشد مطلق بیشتری نسبت به این دو علف هرز بوده و همین امر باعث افزایش توان رقابتی گندم در مقابل آنها شده است Tanji و Zimdahl (۳۱) در بررسی دیگر نشان داده شد که سطح برگ مقیاس خوبی برای بیان رقابت بین دو گونه می باشد، زیرا سطح برگ در بر دارنده تراکم و زمان جوانه زنی گیاه بوده و علاوه بر آن همبستگی مثبتی بین سطح برگ و میزان رشد گیاه وجود دارد (۲۲). بررسی انجام شده پیرامون قدرت رقابتی ارقام مختلف گندم در برابر علفهای هرز نشان داد که رشد سریع و زود هنگام می تواند سبب افزایش قدرت رقابتی ارقام گردد (۱۱). با توجه به بررسی منابع بالا به نظر می رسد که شاخصهای رشد و اجزا عملکرد گندم می تواند تحت تاثیر قدرت رقابتی چاودار قرار گیرند. در این بررسی تاثیر رقابت چاودار بر شاخصهای رشد و اجزا عملکرد گندم مورد مطالعه قرار گرفت. هدف از این بررسی تعیین تراکم خسارت زای چاودار بر روی این عوامل بود. نتایج این پژوهش می تواند در برنامه مدیریت چاودار در مزارع گندم با به کارگیری تراکم مناسب کشت گندم با توجه به تراکم چاودار موجود در مزرعه توصیه نمود.

چاودار زراعی (*Secale cereale* L.) گیاه یکساله ای است که جهت تغذیه انسان و دام مصرف می شود (۹). علاوه بر آن، امروزه در نظامهای مدیریت تلفیقی علفهای هرز به دلیل خواص دگرآسیبی^۱ به عنوان گیاه پوششی استفاده می گردد (۲۵). تحمل زیاد این گیاه به شرایط نامساعد محیطی نظیر تنش خشکی و سرما به همراه انعطاف زیاد در رشد و ظرفیت تولید بذر بالا باعث شده تا در بسیاری از مناطق سرد و معتدل دنیا به عنوان علف هرز کلیدی غلات پاییزه نظیر گندم مطرح گردد. در ایران نیز این گیاه، به عنوان علف هرز مزارع گندم نقاط سردسیر و معتدل معرفی شده است (۵). کانوبی متراکم، قدرت تولید پنجه بالا، ارتفاع زیاد، ویژگی دگرآسیبی، تشابهات اکولوژیک، بیولوژیک و گیاه شناسی زیاد آن با گندم سبب شده تا این علف هرز از قدرت رقابتی بیشتری نسبت به گندم برخوردار باشد (۲۶، ۸).

عدم وجود علفکش انتخابی جهت کنترل این علف هرز در مزارع گندم باعث گسترش روزافزون این گیاه در دنیا و از جمله ایران شده است. به نظر می رسد که استفاده از روشهای مدیریت زراعی نظیر تناوب و افزایش توان رقابتی گیاه زراعی در مقابل این علف هرز بتواند خسارت آن را در مزارع گندم کاهش دهد. از جمله روشهایی که میتواند قدرت رقابتی گندم را در مقابل این علف هرز افزایش دهد میتوان به افزایش تراکم کشت گندم و کاهش فاصله ردیفها (۷)، کشت ارقام رقیب (۲۷)، کاربرد کود در زمان و مکان مناسب (۲۴، ۶) و زمان کشت مناسب (۳۰، ۲۱، ۱۵، ۷) اشاره نمود. بررسی منابع نشان می دهد که اعمال روشهای فوق در مدیریت زراعی باعث کاهش میزان بذر چاودار در بانک بذر گردیده و در بلند مدت خسارت این علف هرز را در مزارع گندم کاهش می دهد (۶).

پدیده رقابت بین گیاه زراعی و علفهای هرز در سیستم های زراعی فرآیند بسیار پیچیده ای است، زیرا عوامل بسیاری در ایجاد و پیامدهای آن دخالت دارند. آب، مواد غذایی و نور به عنوان سه عامل اصلی در ایجاد رقابت شناخته شده اند. در این بین نور به این دلیل که منبعی لحظه ای و غیر قابل ذخیره است، مهمترین عامل ایجاد رقابت در اکوسیستمهای زراعی می باشد (۱۶).

خصوصیات ساختاری کانوبی که خود به عواملی نظیر شاخص سطح برگ، سرعت توسعه و دوام سطح برگ، توزیع فضایی و زمانی سطح برگ

مواد و روشها

به منظور ارزیابی تاثیر رقابت چاودار بر رشد، عملکرد و اجزا عملکرد گندم آزمایشی در سال زراعی ۸۰-۱۳۷۹ در مزرعه آزمایشی بخش تحقیق و بیماریهای گیاهی واقع در ورامین اجرا شد. آزمایش به صورت فاکتوریل دو متغیره در قالب طرح بلوکهای کامل تصادفی با ۲۴ تیمار و ۳ تکرار و طرح رقابتی افزایشی کامل پیاده گردید. تیمارهای آزمایشی شامل تراکمهای ۳۵۰، ۴۵۰، ۵۵۰ و ۶۵۰ بوته در متر مربع گندم و ۰، ۱۰، ۳۰، ۵۰ و ۷۰ بوته چاودار در متر مربع بود. بدین ترتیب ترکیب فاکتوریل کاملی از هر یک از سطوح گندم و چاودار به صورت ۰:۳۵۰، ۱۰:۳۵۰، ۳۰:۳۵۰، ۵۰:۳۵۰، ۷۰:۳۵۰

۵۰:۳۵۰، ۷۰:۳۵۰، ۰:۴۵۰، ۱۰:۴۵۰، ۳۰:۴۵۰، ۵۰:۴۵۰، ۷۰:۴۵۰، ۰:۵۵۰، ۱۰:۵۵۰، ۳۰:۵۵۰، ۵۰:۵۵۰، ۷۰:۵۵۰، ۰:۶۵۰، ۱۰:۶۵۰، ۳۰:۶۵۰، ۵۰:۶۵۰، ۷۰:۶۵۰ آرایش یافتند. تیمارها در کرتهایی به ابعاد ۲/۵×۳ متر پیاده گردید. هر واحد آزمایشی شامل ۸ پشته و بر روی هر پشته دو ردیف کشت شد. فاصله ردیفها نیز ۳۰ سانتیمتر در نظر گرفته شد. در هر طرف کرت یک پشته به عنوان حاشیه منظور شد. فاصله بین دو بلوک نیز ۱/۵ متر بود.

در این تحقیق از گندم رقم مهدوی و چاودار رقم زراعی (*Secale cereale*) استفاده شد. کاشت دو گونه به طور همزمان در تاریخ ۷ آذرماه

$$CGR = \sum_{i=1}^n \frac{T_{max} + T_{min}}{n} - T_{base} \quad \text{مدل ۵:}$$

در مدل ۵ T_{max} ، T_{min} و T_{base} به ترتیب شامل حداکثر حرارت روزانه، حداقل حرارت روزانه و حداقل حرارت روزانه می باشند. n نیز بیانگر تعداد روزهای رشد است.

جهت تعیین عملکرد گندم و اجزای آن، در پایان فصل از هر کرت ۱ متر مربع برداشت شد. پس از انتقال نمونه ها به آزمایشگاه، بوته های گندم و چاودار از یکدیگر جدا و تعداد خوشه در مترمربع، تعداد خوشه در هر بوته، تعداد دانه در هر خوشه، وزن هزار دانه، عملکرد اقتصادی و عملکرد بیولوژیک اندازه گیری شدند.

قبل از تجزیه واریانس، تست یکنواختی واریانس توسط نرم افزار MSTAT صورت گرفت. در صورت همگن و نرمال نبودن داده ها عمل تبدیل روی آنها انجام شد. از آنجا که فاکتور تراکم یک عامل کمی است، برای مقایسه میانگین ها از روش آماری تفکیک SSها به روش Contrast و با استفاده از نرم افزار آماری SAS Version ۶/۱۲ انجام گرفت. این روش به محقق اجازه می دهد تا روند تغییرات یک صفت مورد آزمایش را نسبت به افزایش یا کاهش سطوح تیمار بررسی نموده تا تفسیر بهتری از نتایج بدست آمده داشته باشد (۱۲). کلیه نمودارها و برازش داده ها با استفاده از نرم افزار Excel صورت گرفت.

نتایج و بحث

وزن خشک کل (TDM)

نتایج این بررسی نشان داد که در اغلب تیمارهای آزمایشی تا حدود ۴۰۰ الی ۶۰۰ درجه روز رشد (تقریباً مرحله ساقه دهی) افزایش وزن خشک گندم از روند کندی برخوردار بوده و تفاوتی بین تیمارهای مختلف آزمایش از این نظر موجود نبود (شکل ۱). ولی پس از این مرحله میزان ماده خشک تولیدی گندم تحت تاثیر تیمارهای مختلف آزمایشی قرار گرفت. این تاثیر در مرحله حدود ۱۲۰۰ درجه روز رشد یعنی در مرحله خمیری گندم به اوج خود رسید. این اختلاف، بین تیمارهای مختلف در هر یک از سطوح تراکمی گندم مشاهده گردید. به عبارت دیگر می توان گفت که در ابتدای

۱۳۷۹ به صورت خشکه کاری و با دست انجام گرفت و بلافاصله در همان روز آبیاری انجام شد. در طول فصل رشد کلیه علفهای هرز به جز چاودار به صورت دستی و در چند مرحله وجین شدند. کلیه عملیات زراعی دیگر مشابه با عرف منطقه صورت گرفت.

به منظور تعیین روند و آنالیزهای رشد از اواسط اسفند ماه تا آخر فصل رشد هر دو هفته یکبار نمونه برداری انجام گرفت. در هر نوبت نمونه برداری، سطحی معادل ۰/۲۵ متر مربع برداشت شد. پس از انتقال نمونه ها به آزمایشگاه، ابتدا بوته های گندم و چاودار از همدیگر تفکیک شدند. سپس با استفاده از دستگاه اندازه گیری سطح برگ مدل LI-۳۰۰۰A ساخت شرکت LI-COR سطح برگ نمونه ها تعیین گردید. علاوه بر آن با قرار دادن نمونه ها به مدت ۷۲ ساعت در آون ۷۵ درجه سانتیگراد وزن خشک آنها تعیین شد. در نهایت مدل تغییرات وزن خشک کل در واحد سطح نسبت به درجه روزهای تجمعی رشد GDD^2 برازش و بر اساس مدل های حاصله شاخصهای رشدی محاسبه شدند. برای رسیدن به این هدف ابتدا لگاریتم طبیعی اعداد محاسبه شد. سپس از طریق روش حداقل مربعات، به منظور تعیین مدل ریاضی چند جمله ای که بهترین برازش را با داده های مشاهده شده داشته باشد و بتواند تغییرات وزن خشک کل TDM^3 و سطح برگ را نسبت به زمان یا GDD بیان نماید، استفاده گردید. مدل های زیر بهترین ضریب تشخیص R^2 را برای پیش بینی تغییرات وزن خشک کل و شاخص سطح برگ LAI^4 ، سرعت رشد محصول CGR^5 و سرعت رشد نسبی RGR^6 نسبت به زمان t یا درجه حرارت تجمعی GDD داشتند.

$$\text{مدل ۱: } TDM = \exp(ax^2 + bx + c)$$

$$\text{مدل ۲: } LAI = \exp(ax^2 + bx + c)$$

$$\text{مدل ۳: } CGR = d(TDM) / dt = (\gamma ax + b)(\exp(aX^2 + bx + c))$$

$$\text{مدل ۴: } RGR = d(TDM) / dt = b + \gamma cx$$

جدول ۱- نتایج تجزیه واریانس عملکرد گندم و اجزای آن در رقابت با علف هرز چاودار

میانگین مربعات					درجه آزادی	منابع تغییرات
عملکرد دانه (گرم در متر مربع)	عملکرد بیولوژیک (گرم در متر مربع)	وزن هزار دانه (گرم)	تعداد دانه در خوشه	تعداد خوشه در متر مربع		
۳۶۹۷۹/۷۷**	۱۶۵۴۴۳/۶۶**	۲۴/۱۷ ^{ns}	۳۷/۷۸**	۱۴۸۱۲/۸۶*	۲	بلوک
۲۲۴۷۰/۴۱*	۲۱۳۶۵۸/۴۱**	۸/۵۷ ^{ns}	۱۷/۱۲**	۲۴۲۳۶/۵۹**	۳	اثر تراکم گندم
۵۸۵۰۲/۶۵**	۱۴۱۳۶۶/۸۹**	۸/۶۵ ^{ns}	۰/۴۵ ^{ns}	۲۸۳۷۵/۳۵**	۴	اثر تراکم چاودار
۴۷۶/۵۸ ^{ns}	۱۶۷۶/۹۴ ^{ns}	۰/۸۹ ^{ns}	۰/۴۲ ^{ns}	۵۰۱۰/۸ ^{ns}	۱۲	اثر تراکم گندم × تراکم چاودار
۷۱۵۶/۶۳	۲۶۴۲۴/۱۱	۱۴/۵۸	۲/۸۸	۳۸۰۰/۵۸	۳۸	خطای آزمایش
۱۴/۷۲	۱۴/۵۰	۷/۸۱	۶/۲۳	۱۵/۹۹	-	ضریب تغییرات (CV)

ns و ** به ترتیب نشان دهنده معنی داری در سطح احتمال ۵٪، ۱٪ و عدم معنی داری می باشند.

جدول ۲- نتایج حاصل از بررسی روند تغییرات عملکرد گندم و اجزای آن در رقابت با علف هرز چاودار

میانگین مربعات					درجه آزادی	منابع تغییرات
عملکرد دانه (گرم در متر مربع)	عملکرد بیولوژیک (گرم در متر مربع)	وزن هزار دانه (گرم)	تعداد دانه در خوشه	تعداد خوشه در متر مربع		
۱۶۱۶۵/۳**	۶۴۵۵۶/۱**	۳/۷ ns	۳/۰۶ ns	۱۰۱۱۷/۱**	۱۹	تیمار
۳۹۸۶۹/۸*	۸۲۹۰۰/۴ ns	۱۰/۵ ns	۰/۱۹ ns	۲۰۰۶۱/۳*	۱	تغییرات خطی در تراکم ۳۵۰ بوته در متر مربع گندم
۳۸۱۳/۳ ns	۳۶۸۳/۳ ns	۰/۱ ns	۰/۰۲ ns	۲۴۲۰/۵ ns	۱	تغییرات درجه دو در تراکم ۳۵۰ بوته در متر مربع گندم
۵۹۰۲۸/۹**	۱۴۵۵۲۳/۸*	۹/۴ ns	۰/۲۸ ns	۲۱۸۴۱/۰*	۱	تغییرات خطی در تراکم ۴۵۰ بوته در متر مربع گندم
۵۱۴/۱ ns	۱۱۹۱/۳ ns	۰/۱ ns	۱/۱۱ ns	۱۳/۵ ns	۱	تغییرات درجه دو در تراکم ۴۵۰ بوته در متر مربع گندم
۶۲۳۷/۷**	۱۶۱۱۳۳/۹*	۵/۹ ns	۱/۰۳ ns	۲۳۲۶۳/۹*	۱	تغییرات خطی در تراکم ۵۵۰ بوته در متر مربع گندم
۴۶۱۸/۷ ns	۶۳۹۱/۳ ns	۷/۳ ns	۰/۴۶ ns	۱۳۰۲/۳ ns	۱	تغییرات درجه دو در تراکم ۵۵۰ بوته در متر مربع گندم
۵۴۳۷/۶**	۱۷۱۱۵۸/۱۵ ns	۲/۷ ns	۰/۴۵ ns	۳۷۰۵۸/۶**	۱	تغییرات خطی در تراکم ۶۵۰ بوته در متر مربع گندم
۷۱۰۲/۲ ns	۲۴۵۵/۵ ns	۰/۰۱ ns	۰/۱۳ ns	۵۱۰۸/۱ ns	۱	تغییرات درجه دو در تراکم ۶۵۰ بوته در متر مربع گندم
۵۶۷۱/۶	۲۶۴۲۴/۱	۱۴/۶	۲/۹	۳۸۰۰/۶	۳۸	خطا

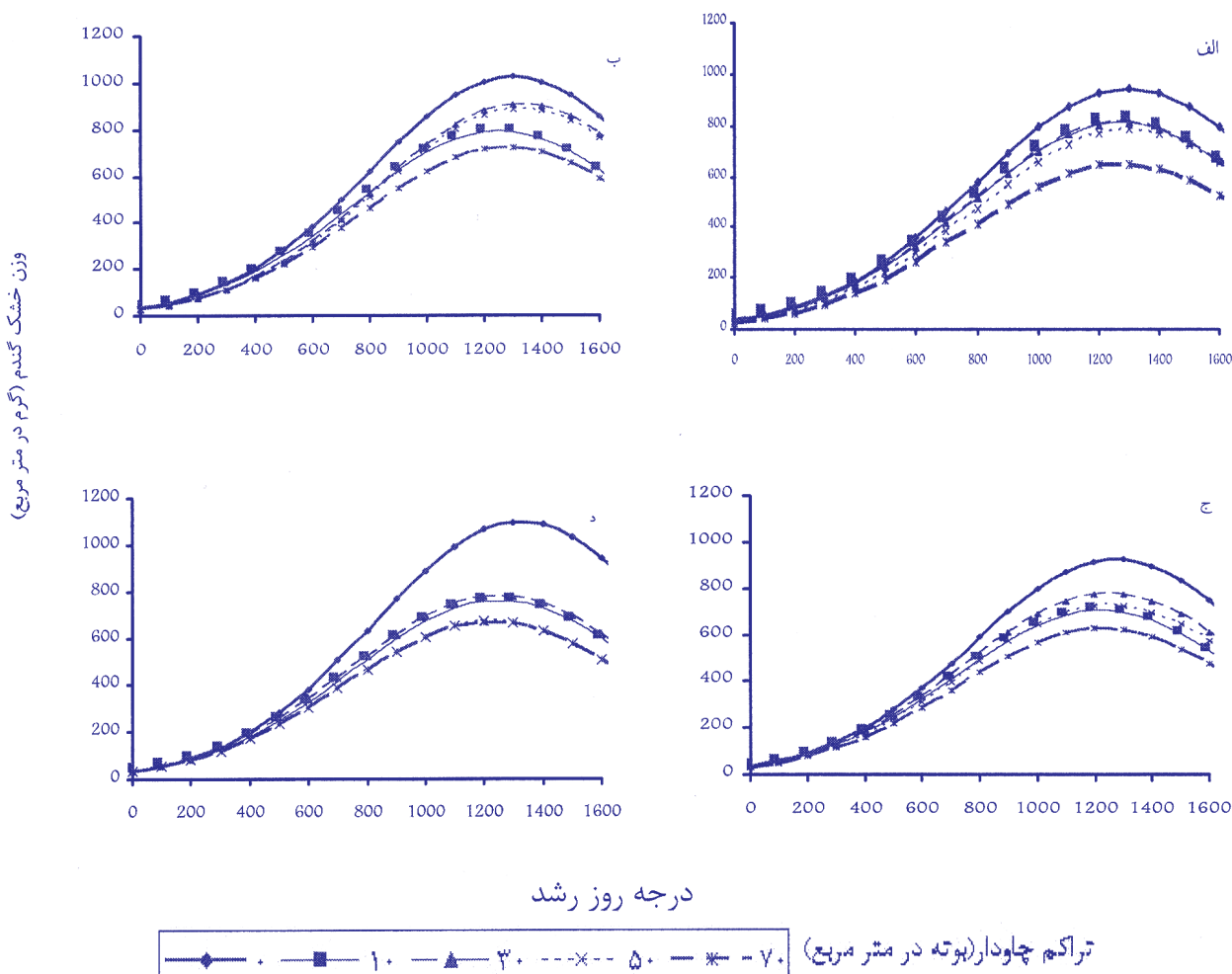
×، ×× و ns به ترتیب نشان دهنده معنی داری در سطح احتمال ۵٪، ۱٪ و عدم معنی داری می باشند.

این مطلب است که در تراکم بالای گندم (۶۵۰ بوته در متر مربع) حضور چاودار سبب افت شدید تولید ماده خشک در گندم شده است. این مسئله بدان معنی است که حضور چاودار در این تراکم گندم، بیشترین تاثیر منفی روی تولید ماده خشک گندم داشته است. این مسئله را می توان به افزایش رقابت درون گونه ای گندم در تراکم های بالای محصول ارتباط داد. در این شرایط به علت محدود شدن منابع به دلیل تراکم بالای گندم به همراه حضور علف هرز چاودار سبب کاهش وزن خشک گندم شده و این کاهش با افزایش تراکم چاودار شدیدتر شده است.

شاخص سطح برگ (LAI)

نتایج این بررسی نشان داد که بیشترین شاخص سطح برگ گندم در هر یک از سطوح تراکمی گندم، در تیمار شاهد (عاری از علف هرز چاودار) می باشد (شکل ۲). همانطور که در شکل مزبور مشاهده می شود افزایش تراکم چاودار در هر یک از سطوح تراکمی گندم سبب کاهش سطح برگ گندم شده که خود می تواند سبب کاهش قدرت رقابتی گیاه زراعی گردیده و در انتهای فصل رشد روی میزان عملکرد محصول تاثیر منفی بگذارد (شکل ۲). محققان دیگر نیز کاهش شاخص سطح برگ و نهایتاً کاهش عملکرد در اثر تداخل علفهای هرز را گزارش کرده اند (۳، ۱۶، ۲۲، ۲۹). مطالعه انجام شده در شهرستان مشهد نشان داد که گندم در شرایط عاری از علف هرز بیشترین شاخص سطح برگ را داشته و با افزایش تراکم علفهای هرز خاکشیر، شلمی و خردل وحشی شاخص سطح برگ گندم کاهش می یابد (۱). مشاهدات مزرعه ای در طی اجرای آزمایش نشان داد که قدرت پنجه زنی چاودار به خصوص در اوایل فصل رشد بیشتر از گندم

فصل رشد، به دلیل کوچکی گیاهان و کافی بودن منابع، رقابت درون و بیرون گونه ای بین گندم و علف هرز به وجود نیامده و اثر منفی ای روی تولید ماده خشک و به عبارت دیگر کارایی فتوسنتز گیاه گندم نگذاشته است. پس از این مرحله، به دلیل رشد دو گیاه رقیب و افزایش نیاز آنها به منابع موجود نظیر نور، آب و مواد غذایی، رقابت بین گندم و چاودار شروع شده است. به طوری که در تراکمهای مختلف گندم، افزایش تراکم چاودار سبب کاهش ماده خشک تولیدی گندم شده است. نتایج مشابه در بررسی *Cudney* و همکاران که نشان دادند رقابت بین گیاهان، تجمع ماده خشک در آنها را تحت تاثیر قرار می دهد بدست آمده است (۱۴). علاوه بر آن، نامبردگان نشان دادند که در بین عوامل دخیل در رقابت، تراکم گونه زراعی و علفهای هرز از جمله عواملی هستند که جذب و تخصیص منابع را تحت تاثیر قرار می دهند. به طوری که با افزایش نسبت تراکم هر گونه در رقابت، وزن خشک اندامهای هوایی گونه دیگر کاهش می یابد (۱۴). همانطور که در منحنی های شکل ۱ ملاحظه می گردد پس از حدود ۱۲۰۰ درجه-روز رشد (تقریباً مرحله خمیری) میزان تجمع ماده خشک در تمام تیمارهای آزمایشی روند نزولی پیدا کرده است. این مسئله را می توان به دلیل سایه اندازی برگهای بالایی و ریزش برگهای پایینی و اختصاص مواد فتوسنتزی به اندامهای زایشی نسبت داد. نتایج مشابه ای در خصوص رقابت بین سویا و علفهای هرز نیز گزارش شده است (۳). مقایسه منحنی های شکل ۱ بیانگر این مطلب است که در مجموع افزایش تراکم گندم تاثیر قابل ملاحظه ای روی تولید ماده خشک آن در واحد سطح نداشته است. به عبارت دیگر با افزایش تراکم گندم وزن تک بوته کاهش و در نتیجه میزان تولید ماده خشک در واحد سطح ثابت مانده است. اما منحنی شکل ۱ بیانگر

شکل ۱- تاثیر تراکم‌های مختلف چاودار بر وزن خشک گندم در تراکم‌های الف-۳۵۰، ب-۴۵۰، ج-۵۵۰ و د-۶۵۰ بوته گندم در متر مربع

شکل ۳ بیانگر این مطلب است که در بین کشتهای خالص گندم، بالاترین سرعت رشد محصول مربوط به تراکم ۶۵۰ بوته در متر مربع می باشد ولی با حضور چاودار در این تراکم به شدت سرعت رشد محصول کاهش می یابد. علت این مسئله را می توان به اثرات شدید رقابت برون گونه ای در تراکم های بالای گندم نسبت داد. در مراحل اولیه، روند افزایش سرعت رشد محصول بر اساس درجه روزهای رشد بعد از کاشت، اندک و ناچیز است. به مرور زمان و با بزرگتر شدن گیاه روند افزایش CGR سریع تر می گردد. سرعت بطنی رشد محصول در مراحل اولیه را می توان به پایین تر بودن تعداد سلولهای مریستمی، کمتر بودن سطح برگ برای دریافت نور و انجام فتوسنتز و تخصیص بیشتر مواد فتوسنتزی به ریشه نسبت داد. با گذشت زمان و بزرگتر شدن گیاه، مناطق مریستمی بیشتری در گیاه ایجاد و برگهای بیشتری نیز به عنوان منابع دریافت انرژی فتوسنتزی وارد عمل شده و باعث افزایش سرعت رشد محصول می شوند (۴). بررسی انجام شده در خصوص تاثیر تراکمهای مختلف خردل وحشی، شلمی و خاکشیر نیز نشان داد که با افزایش تراکم علفهای هرز مزبور سرعت رشد گندم کاهش

می باشد (به ترتیب ۱۱ و ۸ پنجه در هر بوته برای چاودار و گندم بود). علاوه بر آن چاودار از ارتفاع بیشتری نیز برخوردار بود. به طوری که متوسط ارتفاع بوته در زمان برداشت برای چاودار حدود ۱۳۷ سانتیمتر و برای گندم ۱۱۶ سانتیمتر بود و این تفاوت ارتفاع در طول فصل رشد دو گیاه مشهود بود. همین دو عامل سبب افزایش میزان سایه اندازی بیشتر کانوبی و به عبارت دیگر قرار گرفتن برگهای پایینی در معرض سایه بیشتر شده و این خود می تواند سبب کاهش گسترش سطح برگ گندم و یا ریزش آن در طول دوره رشد و در طی رقابت با چاودار گردد. نتایج مشابه نیز در بررسی های قبلی نشان داده شده است (۳۲).

سرعت رشد گیاه زراعی (CGR)

نتایج به دست آمده با استفاده از این شاخص نشان می دهد که در تمام تراکم های کشت گندم، بالاترین سرعت رشد این محصول در غیاب علف هرز چاودار حاصل می شود و با افزایش تراکم علف هرز چاودار در مزرعه سرعت رشد گندم کاهش می یابد (شکل ۳). مقایسه منحنی های

می‌یابد (۶).

روزهای رشد نشان دهنده سرعت زوال گیاه می‌باشد. افزایش تراکم چاودار در تراکم‌های مختلف گندم تاثیر بسیار کمی در سرعت رشد نسبی گندم داشته است. اما در تراکم ۶۵۰ بوته گندم در مترمربع سبب کاهش سرعت رشد نسبی گندم شده است (شکل ۴ د). با توجه به این نتایج میتوان اذعان داشت که حضور چاودار تاثیر چندانی در سرعت رشد نسبی گندم نداشته و این مسئله یافته Zimdahl و Dunan که نشان دادند (RGR و NAR^y) سرعت جذب خالص تحت تاثیر رقابت قرار نمی‌گیرند را تایید می‌نماید (۱۶). Raush و Radosevich نشان دادند که RGR چهار گونه علف هرز به طور ضعیفی با قدرت تهاجم و رقابت آنها بستگی دارد و وزن خشک و LAR^A (نسبت سطح برگ) مسئول قدرت رقابتی آنها می‌باشند (۲۹).

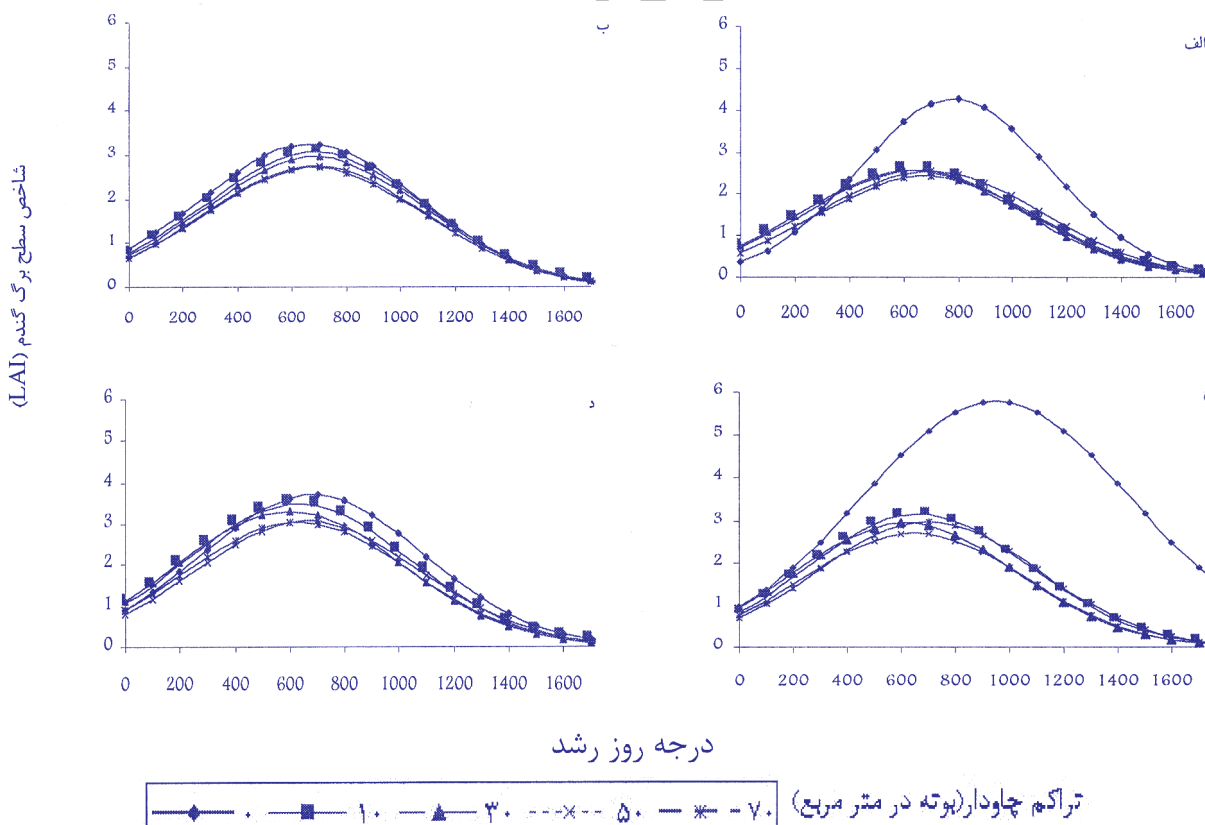
اجزای عملکرد

نتایج تجزیه واریانس نشان داد که افزایش تراکم چاودار تاثیر منفی معنی‌داری بر تعداد خوشه گندم در متر مربع دارد (جدول ۱). بررسی روند تغییرات با استفاده از رویه آماری Contrast نیز نشان داد که افزایش تراکم چاودار در تراکم‌های مختلف کشت شده گندم، تعداد خوشه گندم در متر مربع را به صورت خطی و معنی‌داری کاهش داد ولی اثرات درجه دوم آن معنی‌دار نشد (جدول ۲ و شکل ۵). Cudney و همکاران نیز نشان دادند که افزایش تراکم یولاف وحشی در مزرعه گندم باعث کاهش تعداد خوشه بارور

همانطور که در منحنی‌های شکل ۳ ملاحظه می‌گردد پس از مرحله ۱۰۰۰ تا ۱۲۰۰ درجه روز رشد (تقریباً مرحله شیری تا خمیری گندم)، رشد محصول روندی نزولی پیدا میکند. دلیل این امر را می‌توان به رشد محدود گندم، اختصاص مواد فتوسنتزی به دانه، ریزش برگ‌های مسن پایینی و سایه اندازی برگ‌های بالایی بر روی اندام‌های فتوسنتز کننده پایین مربوط دانست. این عوامل باعث کاهش وزن خشک گیاه و نهایتاً رشد منفی محصول می‌گردند (۱۹). حضور چاودار در کنار گندم سبب جذب و اشغال بسیاری از منابع موجود و مشترک توسط چاودار شده و همین امر باعث می‌شود تا گندم به پتانسیل رشدی خود نرسد. این مسئله در تراکم‌های بالای گندم نیز شدیدتر شده است (شکل ۳).

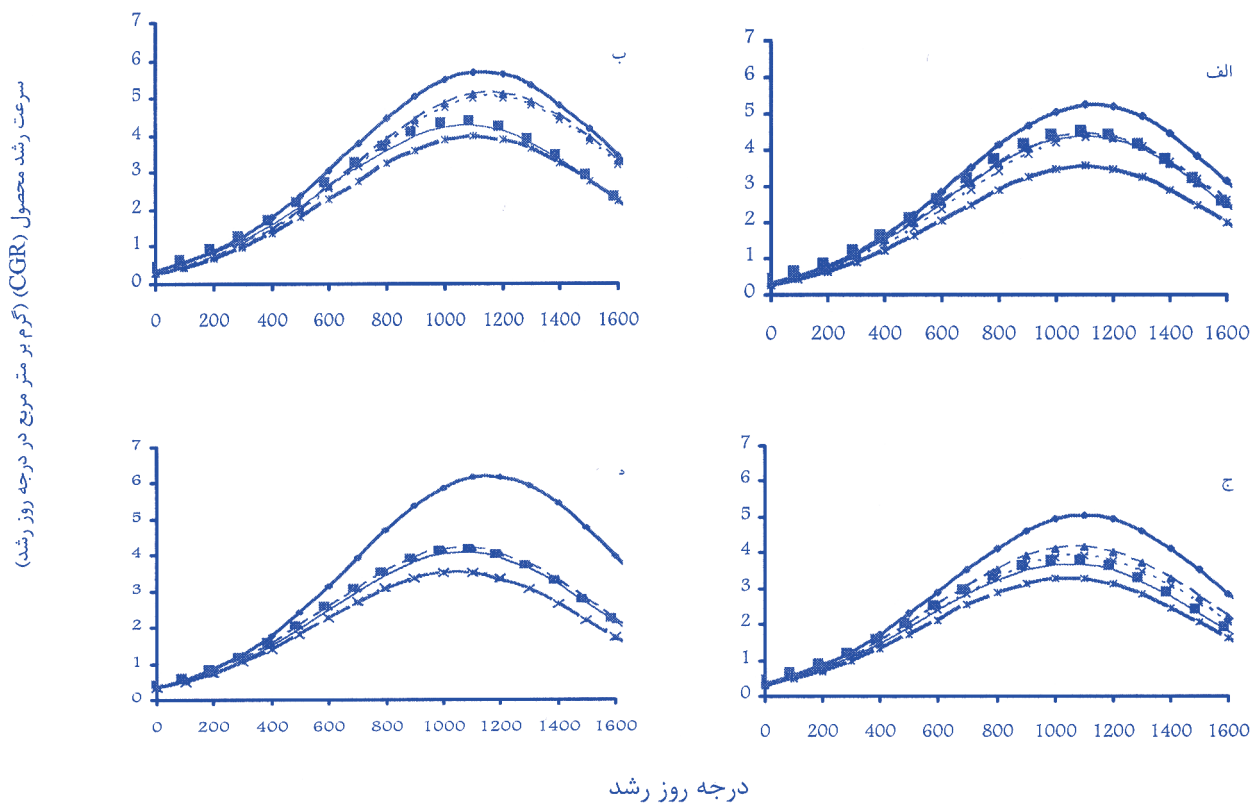
سرعت رشد نسبی (RGR)

نرخ رشد یا سرعت رشد نسبی بیان کننده افزایش نسبی ماده خشک در طول زمان می‌باشد (۲). نتایج مربوط به تغییرات نرخ رشد گندم در تیمارهای مختلف آزمایشی نشان دهنده کاهش سرعت رشد نسبی گندم در طول زمان می‌باشند (شکل ۴). علت کاهش سرعت رشد نسبی، سایه‌اندازی و کاهش کارایی فتوسنتزی و کاهش تولید مواد متابولیکی نسبت به مواد ساختاری می‌باشد. شیب منحنی نزولی سرعت رشد نسبی نسبت به درجه

شکل ۲- تاثیر تراکم‌های مختلف چاودار بر شاخص سطح برگ گندم در تراکم‌های الف-۳۵۰،

ب-۴۵۰، ج-۵۵۰ و د-۶۵۰ بوته گندم در متر مربع درجه روز رشد

شکل ۳- تاثیر تراکمهای مختلف چاودار بر سرعت رشد گندم در تراکمهای الف-۳۵۰، ب-۴۵۰، ج-۵۵۰ و د-۶۵۰ بوته گندم در متر مربع سرعت رشد محصول (CGR) (گرم بر متر مربع در درجه روز رشد)

عملکرد بیولوژیک و دانه

نتایج این بررسی نشان داد که عملکرد بیولوژیک گندم نیز تحت تاثیر تراکم های مختلف چاودار قرار گرفته و در اغلب موارد اثرات تراکم چاودار بر روی این ویژگی به صورت خطی معنی دار بوده است (جدول ۱ و ۲). نتایج جدول ۲ نشان می دهد که در تراکم ۳۵۰ بوته در متر مربع گندم، حضور چاودار در مزرعه اثر معنی دار خطی و یا درجه دوم روی عملکرد بیولوژیک گندم نداشته است. با افزایش تراکم گندم به ۴۵۰ بوته در متر مربع و بیشتر از آن اثر منفی چاودار بر عملکرد بیولوژیک گندم ظاهر شده است. این بدان معنی است که در تراکم ۳۵۰ بوته گندم در متر مربع منابع رقابتی دخیل در عملکرد بیولوژیک به اندازه کافی موجود بوده و لذا در این شرایط عملکرد بیولوژیک گندم تحت تاثیر چاودار قرار نگرفته است. با افزایش تراکم گندم منابع مورد نیاز عملکرد بیولوژیک محدود شده و نتیجتاً با حضور چاودار عملکرد بیولوژیک گندم کاهش یافته است.

نتایج تجزیه واریانس نشان داد که عملکرد دانه گندم در متر مربع به شدت تحت تاثیر تراکم چاودار، قرار می گیرد (جدول ۱). بررسی روند تغییرات عملکرد گندم نیز نشان داد که با افزایش تراکم چاودار از ۰ تا ۷۰ بوته در متر مربع، عملکرد دانه گندم به صورت خطی و معنی داری کاهش می یابد و این کاهش در هر چهار سطح تراکم گندم معنی دار می

گندم در واحد سطح می شود (۱۳). به نظر می رسد که چاودار به دلیل داشتن خاصیت دگرآسیبی تاثیر منفی در قدرت پنجه زنی گندم داشته و نهایتاً تشکیل خوشه های بارور در گندم را کاهش داده است. Iqbal و Wright نیز گزارش کردند که حضور دو علف هرز خردل وحشی و سلمه تره در مجاورت گندم سبب کاهش قدرت پنجه دهی و نیز تعداد پنجه بارور در گندم شده است. یکی دیگر از دلایل کاهش تعداد خوشه گندم در اثر افزایش تراکم چاودار را می توان به ارتفاع زیاد چاودار در مقایسه با گندم و سایه اندازی آن (به خصوص در مرحله رشد زایشی) بر روی این گیاه نسبت داد. Iqbal و Wright گزارش نمودند که سایه اندازی خردل وحشی و سلمه تره همچنین سبب کاهش جذب ازت توسط گندم شده و به همراه رقابت برای جذب آب، تنش مضاعف روی گیاه زراعی ایجاد کرده و همین امر تشکیل خوشه بارور در گندم را کاهش می دهد (۲۰).

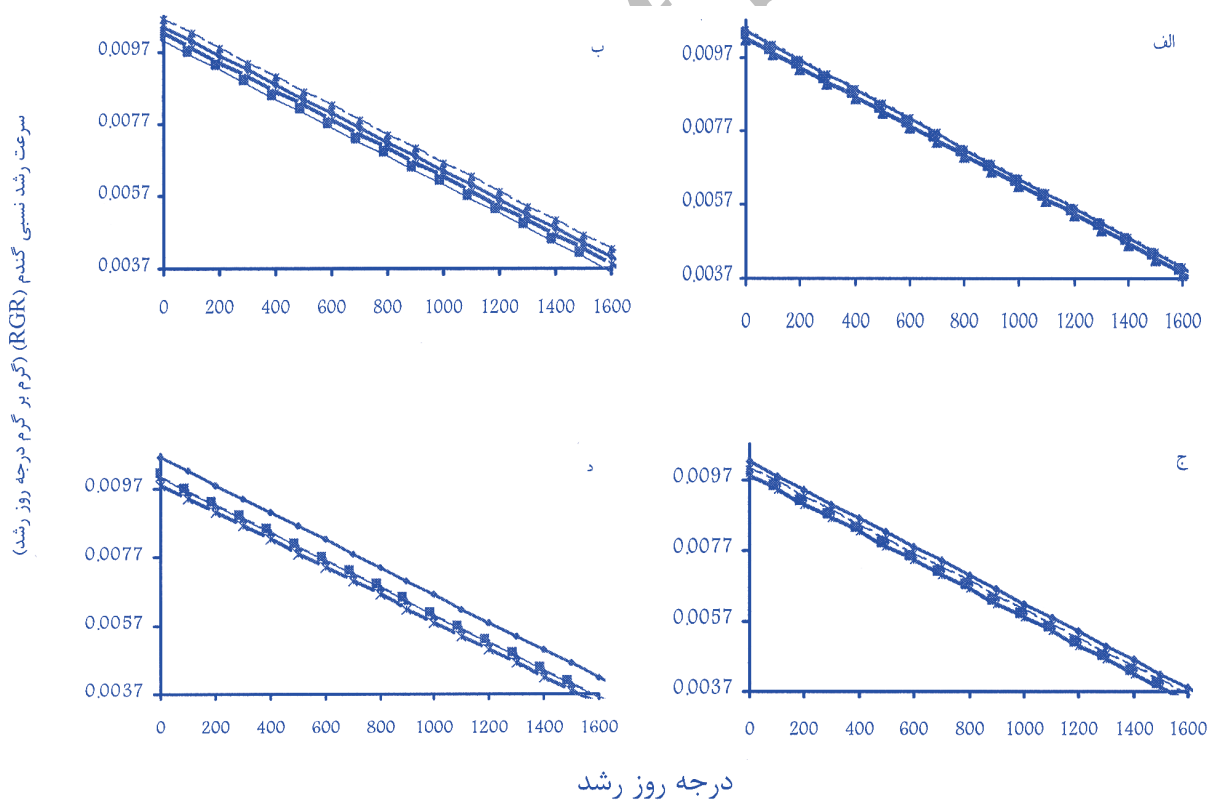
همانطور که در جدول ۱ و ۲ ملاحظه می گردد افزایش تراکم چاودار تاثیر معنی داری روی تعداد دانه و وزن هزار دانه گندم نداشته است. با توجه به این بررسی و نتایج ارائه شده توسط Iqbal و Wright می توان ادعان داشت که درجه تاثیر پذیری از رقابت در مراحل قبل از تولید سنبله بیشتر بوده و نقش رقابت چاودار در زمان قبل از سنبله دهی و یا در مرحله تولید سنبله بسیار مهمتر از مراحل بعد از تولید این اندام است (۲۰).

افزایش عملکرد گندم در تراکمهای ۴۵۰، ۵۵۰ و ۶۵۰ بوته در متر مربع بسیار به هم نزدیک می باشد. حتی افزایش تراکم از ۵۵۰ بوته به ۶۵۰ بوته در متر مربع سبب کاهش ناچیز عملکرد گندم نیز شده است. به عبارت دیگر در این مرحله رقابت درون گونه ای گندم نیز شروع شده است. نتایج مشابه توسط Evans و همکاران در آزمایشی که بر روی جو و یولاف وحشی انجام دادند و همچنین توسط Carlson و Hill گزارش شده است (۱۷، ۱۰). در بررسی دیگر نیز نشان داده شد که افزایش تراکم گندم باعث افزایش قدرت رقابتی محصول در مقابل علفهای هرز چچم و جفجنگ و در نتیجه سبب جلوگیری از کاهش عملکرد گندم می شود، ضمن اینکه تراکم بیش از حد گندم باعث بوجود آمدن رقابت درون گونه ای بین بوته های گندم شده است (۳۱).

با توجه به مطالب ارائه شده در بالا به نظر می رسد که افزایش تراکم گندم تا ۴۵۰ بوته در متر مربع باعث افزایش قدرت رقابتی گندم در مقابل چاودار و نهایتاً افزایش معنی دار عملکرد می شود. اگرچه افزایش تراکم گندم تا ۵۵۰ بوته در متر مربع نیز می تواند سبب افزایش عملکرد شود ولی افزایش هزینه میزان بذر کشت شده جوابگوی میزان درآمد عملکرد

باشد (جدول ۲ و شکل ۶). Cudeny و همکاران گزارش کرده اند که با افزایش تراکم یولاف وحشی، عملکرد دانه گندم کاهش یافته و یک افزایش خطی در عملکرد بذر یولاف وحشی مشاهده می شود (۱۳).

از جمله راه کارهایی که امروزه در مدیریت تلفیقی علفهای هرز استفاده می شود می توان به افزایش تراکم گیاه زراعی به منظور بالا بردن قدرت رقابتی این گیاه در مقابل علف های هرز اشاره نمود. در تحقیقی که توسط Medd و همکاران انجام شد، مشاهده شده است که با افزایش تراکم گیاه زراعی، اثرات علف هرز یولاف و بعضی از علفهای هرز پهن برگ روی عملکرد دانه گندم کاهش می یابد. همچنین افزایش تراکم گندم بر عملکرد دانه آن تأثیری نداشته ولی اثر چچم بر گندم را کاهش داده است (۲۳). همانطور که در شکل ۶ ملاحظه می گردد در حضور علف هرز چاودار، افزایش تراکم گیاه زراعی، سبب افزایش عملکرد محصول گردیده است. مقایسه خطوط رگرسیونی مختلف شکل ۶ بیانگر این مطلب است که افزایش تراکم گندم از ۳۵۰ بوته به ۴۵۰ بوته در متر مربع سبب افزایش معنی دار عملکرد گندم شده است ولی پس از آن افزایش تراکم گندم، افزایش ناچیزی در عملکرد آن ایجاد نموده است به طوری که روند خطی

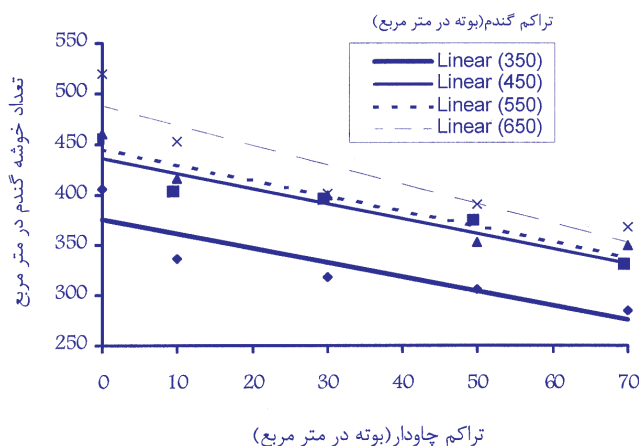

تراکم چاودار (بوته در متر مربع): ۰ —◆— ۱۰ —■— ۳۰ —▲— ۵۰ —×— ۷۰ —*—

شکل ۴- تاثیر تراکمهای مختلف چاودار بر سرعت رشد نسبی گندم در تراکمهای

الف-۳۵۰، ب-۴۵۰، ج-۵۵۰ و د-۶۵۰ بوته گندم در متر مربع

شکل ۵- تاثیر چاودار بر تعداد خوشه گندم در متر مربع

$$y_{350} = -1/4278x + 376/02$$

$$r^2 = 0/7829$$

$$y_{450} = -1/4898x + 436/34$$

$$r^2 = 0/9035$$

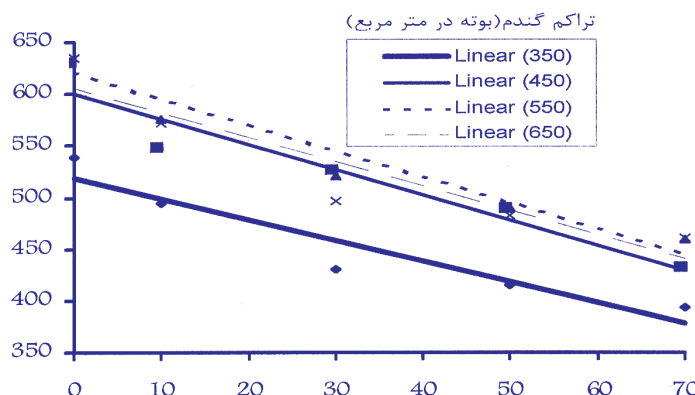
$$y_{550} = -1/5276x + 445/2$$

$$r^2 = 0/9034$$

$$y_{650} = -1/9407x + 488/63$$

$$r^2 = 0/8429$$

شکل ۶- تاثیر چاودار بر عملکرد دانه گندم در متر مربع

$$y_{350} = -2/129x + 518/92$$

$$r^2 = 0/9005$$

$$y_{450} = -2/4493x + 600/67$$

$$r^2 = 0/9204$$

$$y_{550} = -2/5179x + 620/39$$

$$r^2 = 0/9085$$

$$y_{650} = -2/3508x + 604/81$$

$$r^2 = 0/8678$$

مشهد، ۶۴۷ صفحه.
 ۳- صادقی، ج. م. ع. باغستانی و غ. اکبری. ۱۳۸۱. بررسی توان رقابتی چند گونه علف هرز با سویا. مجله بیماریهای گیاهی. جلد ۳۸ صفحات ۸۳ تا ۹۵.
 ۴- عطری، ع. ز. ۱۳۷۷. بررسی رقابت، عملکرد و اجزای عملکرد در کشت مخلوط ذرت و لوبیا. پایاننامه کارشناسی ارشد زراعت. دانشکده کشاورزی دانشگاه تبریز. ۲۳۰ صفحه.
 ۵- مداح، م. ب. ۱۳۵۶. علفهای مزارع گندم ایران و مبارزه شیمیایی با آنها. نشریه بیماریهای گیاهی. جلد سیزدهم، شماره ۳ و ۴. صفحات ۴۵ تا ۵۴.
 ۶- نجفی، ح. ۱۳۸۱. بررسی جنبه های رقابتی تراکم های مختلف سه گونه علفهای هرز خانواده شب بو با گندم. پایان نامه دکتری فیزیولوژی گیاهان زراعی. دانشگاه آزاد اسلامی - واحد علوم و تحقیقات. ۹۸ صفحه.

7-Anderson, R.L., 1997, Cultural systems can reduce reproductive potential of winter annual grasses. Weed Technol. 11: 608-613.

8-Angonin, C., J. P. Caussanel, and J M. Meynard., 1996, Competition between winter wheat and *Veronica hederifolia*: Influence of weed density and the amount and timing of nitrogen application. Weed Res. 36: 175-187.

اضافی برداشت شده نمی باشد. لذا به عنوان توصیه نهایی تراکم ۴۵۰ بوته در متر مربع جهت کاهش خسارت چاودار (در صورتی که تراکم آن تا ۷۰ بوته در متر مربع باشد) سفارش می گردد.

پاورقی ها

- 1- Allelopathy
- 2- Growth degree-days
- 3- Total dry matter
- 4- Leaf area index
- 5- Crop growth rate
- 6- Relative growth rate
- 7- Net assimilation rate
- 8- Leaf area ratio

منابع مورد استفاده

- ۱- حسین نیا، ع. ۱۳۷۹. بررسی اثرات رقابتی سه گونه علفه رز پهن برگ خانواده شب بو با گندم پاییزه. پایان نامه کارشناسی ارشد رشته شناسایی و مبارزه با علفهای هرز. دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد. ۱۵۲ صفحه.
- ۲- سرمدنیا، غ و ع. کوچکی. ۱۳۷۲. فیزیولوژی گیاهان زراعی (ترجمه). انتشارات جهاد دانشگاهی

- 9-Barnes, J.P. and A.R. Putnam., 1986, Evidence for allelopathy by residues and arouse extracts of rye (*Secale cereale*). *Weed Sci.* 34:384-390.
- 10-Blackshaw R. E., 1993, Downy brome (*Bromus tectorum*) interference in winter rye (*Secale cereale*). *Weed Sci.* 41:557-562.
- 11-Carlson H. L. and J. E. Hill., 1985, Wild oats (*Avena fatua*) competition with spring wheat: Plant density effects. *Weed Sci.* 33:176-181.
- 12-Christensen, S., 1994, Crop-weed competition and herbicide performance in cereal species and varieties. *Weed Res.* 34:29-36.
- 13-Cousens, R., 1988, Misinterpretation of results in weed research through inappropriate use of statistics. *Weed Res.* 28:281-289.
- 14-Cudney D. W., L. S. Jordan, J.S. Holt and J. S. Peints., 1989a, Competitive interactions of wheat (*Triticum aestivum*) and Wild oats (*Avena fatua*) grown at different densities. *Weed Sci.* 37: 538-543.
- 15-Cudney, D.W., L.S. Jordan, J.S. Holt and A.E. Hall., 1989b, Wheat and wild oat density canopy and light interactions. *Weed Sci.* 37: 164-179.
- 16-Daugovish O., D. J. Lyon and D. D. Baltensperger., 1999, Cropping systems to control winter annual grasses in winter wheat (*Triticum aestivum*). *Weed Technol.* 13:120-126.
- 17-Dunan R. C. and R. Zimdahl., 1991, Competitive ability of wild oats (*Avena fatua*) and barley (*Hordeum vulgare*). *Weed Sci.* 39: 558-563.
- 18-Evans R. M., D. C. Thill, L. Tapia, B. Shafii and J. M. Lish., 1991, Wild oat (*Avena fatua*) and spring barley (*Hordeum vulgare*) density affect spring barley grain yield. *Weed Technol.* 5: 33-39.
- 19-Hall, R.C. and J.A. Swanton., 1994, The critical period of weed control in grain corn (*Zea mays*). *Weed Sci.* 40:441-447.
- 20-Hammen, W. H., 1979, Field conformation of an index for predicting yield loss of wheat and barley due to wild oat competition. *Can J. Plant Sci.* 59: 143-149.
- 21-Iqbal, J., and D. Wright., 1999, Effects of weed competition on flag leaf photosynthesis and grain yield of spring wheat. *J. Agric. Sci.* 132:23-30.
- 22-Kelnder, D., 2000, Integrated weed management. Internet search. HYPERLINK <http://www.okanogan1.com/natural/ecology/weedmgt.htm>.
- 23-Kropff, M.J., 1988, Modeling the effects of weeds on crop production. *Weed Res.* 28:465-471.
- 24-Medd R. W., B. A. Auld, D.R. Kemp and R. D. Murison., 1984, The influence of wheat density and spatial arrangement on annual ryegrass, *Lolium rigidum* Gaudin, competition. *Australian J. of Agron.*
- 25-Mesbah, A.O. and S.D. Miller., 1999, Fertilizer placement affects jointed goatgrass (*Aegilops cylindrica*) competition in winter wheat (*Triticum aestivum*). *Weed Technol.* 13:374-377.
- 26-Pester T. A., P. Westra, L. A. Randy, J. L. Drew, D. M. Stephen, W. S. Philip and A. W. Gail., 2000, *Secale cereale* interference and economic threshold in winter *Triticum aestivum*. *Weed Sci.* 48: 720-727.
- 27-Pester, T., 1998, Allelopathic effects of rye (*Secale cereale* L.) and their implication for weed management. A review. Colorado State Universtiy. Fort Collins, Co, 80523. Internet search.
- 28-Pester, T. A., O. C. Burnside, and J. H. Orf., 1999, Increasing crop competitiveness to weeds through crop breeding. *J. Crop Prod.* 2:59-76.
- 29-Rejmank M., G. R. Robinson and E. Rejmankova., 1989, Weed-crop competition: experimental designs and models for data analysis. *Weed Sci.* 37:276-284.
- 30-Roush M. L. and S. R. Radosevich., 1985, Relationship between growth and competitiveness of four annual weeds. *J. Appl. Ecol.* 31:895-905.
- 32-Stump W. L. and P. Westra., 2000, The seedbank dynamics of feral rye (*Secale cereale*). *Weed Technol.* 14:7-14.
- 33-Tanji, A. and R. Zimdahl., 1997, The competitive ability of wheat (*Triticum aestivum*) compared to rigid ryegrass (*Lolium rigidum*) and cowcockle (*Vaccaria hispanica*). *Weed Sci.* 45:481-487.
- 34-VanAcker, R.C., J. Swanton and S.F. Weise., 1993, The critical period of weed control in soybean and sunflower cropping system. *Weed Sci.* 41: 107-113.
- Lore molent lore del utetum vercilisi euipit alisl iure tiscipsum ilit ing ex eugait wis nit enit am, quissim irit ea aut alit lore modigna feum veliqui bla faci blandipsum nulputpat landree umsan velit veleniscilit ip ea ad eratinisit ut ipit eumsand onsed tat am del dolortincip ex ea facip eum quat, consed

